

Dvodimenzijska numerička analiza Stokesovog strujanja oko kruga

---

Bračko, Marin

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Rijeka, Faculty of Engineering / Sveučilište u Rijeci, Tehnički fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/um:nbn:hr:190:384254>

Rights / Prava: [Attribution 4.0 International / Imenovanje 4.0 međunarodna](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-12-20**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the University of Rijeka, Faculty of Engineering](#)

SVEUČILIŠTE U RIJECI

TEHNIČKI FAKULTET

Prijediplomski sveučilišni studij strojarstva

Završni rad

**Dvodimenzijska numerička analiza Stokesovog strujanja oko
kruga**

Rijeka, rujan 2024.

Marin Bračko

006909204

SVEUČILIŠTE U RIJECI

TEHNIČKI FAKULTET

Prijediplomski sveučilišni studij strojarstva

Završni rad

**Dvodimenzijska numerička analiza Stokesovog strujanja oko
kruga**

Mentor: prof. dr. sc. Lado Kranjčević

Komentor: dr. sc. Marta Alvir

Rijeka, rujan 2024.

Marin Bračko

006909204

SVEUČILIŠTE U RIJECI
TEHNIČKI FAKULTET
POVJERENSTVO ZA ZAVRŠNE ISPITE

Rijeka, 20. ožujka 2024.

Zavod: Zavod za mehaniku fluida i računalno inženjerstvo
Predmet: Mehanika fluida
Grana: 2.15.04 mehanika fluida

ZADATAK ZA ZAVRŠNI RAD

Pristupnik: **Marin Bračko (0069092604)**
Studij: Sveučilišni prijediplomski studij strojarstva

Zadatak: **Dvodimenijska numerička analiza Stokesovog strujanja oko kruga**

Opis zadatka:

Provesti detaljnu 2D analizu duboko laminarnog strujanja oko izabranog geometrijskog lika - kruga, zadanim komercijalnim računalnim programom. Opisati optjecanje fluida oko zadalog objekta s fizikalnog motrišta mehanike fluida za izrazito niske vrijednosti Reynoldsovih brojeva. Izraditi geometriju i numerički simulirati optjecanje te usporediti dobivene rezultate s očekivanim analitičkim vrijednostima.

Rad mora biti napisan prema Uputama za pisanje diplomske / završne radove koje su objavljene na mrežnim stranicama studija.

Zadatak uručen pristupniku: 20. ožujka 2024.

Mentor:

---

prof. dr. sc. Lado Kranjčević

Predsjednik povjerenstva za
završni ispit:

---

izv. prof. dr. sc. Samir Žic

---

dr. sc. Marta Alvir (komentor)

IZJAVA

Izjavljujem da sam prema članku 8. Pravilnika o završnom radu, završnom ispitu i završetku studija preddiplomskog sveučilišnog studija Tehničkog fakulteta u Rijeci, samostalno izradio završni rad naslova „Dvodimenzijuška numerička analiza Stokesovog strujanja oko kruga“ pod vodstvom prof. dr. sc. Lade Kranjčevića i asist. dr. sc. Marte Alvir.

Martin Bralo

ZAHVALA

Zahvaljujem se mentoru prof. dr. sc. Ladi Kranjčeviću na mentorstvu i komentorici dr. sc. Marti Alvir na ukazanoj pomoći i uvijek ažurnoj asistenciji kada god je bilo potrebno.

SADRŽAJ

1. UVOD	1
2. OPĆENITO O STRUJANJU	2
2.1. Vrste strujanja	2
2.2. Podjela strujanja prema rubnim uvjetima.....	4
2.3. Odvajanje struja	5
3. BERNOULLIJEVA JEDNADŽBA.....	6
3.1. Bernoullijeva jednadžba za realni fluid.....	6
4. STOKESOVO STRUJANJE	7
4.1. Navier-Stokes jednadžbe.....	8
5. ANSYS.....	9
6. IZRADA SIMULACIJE	10
6.1. Geometrija.....	10
6.2. Numerička mreža (<i>mesh</i>)	11
6.3. Simulacija	15
7. REZULTATI	20
7.1. Usporedba.....	28
7.1.1. Rezultati brzine 0,1 m/s.....	28
7.1.2. Rezultati brzine 100 m/s.....	33
8. ZAKLJUČAK.....	39
9. LITERATURA.....	40
10. POPIS SLIKA.....	41

1. UVOD

Stokesovo strujanje predstavlja veliko područje u proučavanju dinamike fluida, posebno kada su prisutne niske brzine strujanja ili mali Reynoldsov broj. Ovo specifično strujanje, nazvano prema znanstveniku Georgeu Gabrielu Stokesu, često se koristi kao model za analizu viskoznih fluida u različitim inženjerskim i znanstvenim aplikacijama. U ovome radu fokus je na Stokesovo strujanje oko kruga, koje je jedan od klasičnih problema u mehanici fluida. Analiza ovog strujanja ne samo da pruža dublje razumijevanje osnovnih principa dinamike fluida, već također ima važne primjene u područjima poput biomedicinskog inženjerstva (npr. strujanje krvi u arterijama) i procesnih industrija (npr. strujanje fluida kroz cijevi malog promjera). Uz pomoć naprednih numeričkih alata poput Ansysa, postoji mogućnost detaljno istražiti ovo strujanje, analizirati njegove karakteristike i interpretirati rezultate kako bi se stekao uvid u složenu dinamiku fluida u blizini geometrijskih prepreka. U ovom radu istražit će se Stokesovo strujanje oko kruga koristeći Ansys Fluent, pružajući korak-po-korak analizu simulacije i interpretaciju rezultata. Kroz ovu studiju, cilj je dublje razumijevanje Stokesovog strujanja, kao i demonstracija sposobnosti Ansysa za analizu viskoznih strujanja i njegovu primjenu u inženjerskim praksama.

2. OPĆENITO O STRUJANJU

Strujanje je pojava u kojem se fluid, tekućina ili plin, giba od jednog do drugog mesta. To je ključni koncept u mehanici fluida, grani fizike koja proučava ponašanje fluida i njihove interakcije s okolinom.

2.1. Vrste strujanja

Strujanje može biti laminarno ili turbulentno, ovisno o tome kako se fluid kreće. Laminarno strujanje karakterizira glatko, slojevito kretanje fluida bez vidljivih vrtložnih uzoraka u slojevima koji su vrlo tanki i koji klize jedan po drugome (Slika 2.1.).

Slika 2.1.1 Prikaz laminarnog strujanja zraka [2]

Turbulentno strujanje je kaotično i karakterizirano vrtložnim gibanjem fluida s velikim promjenama brzine. U realnim slučajevima većina strujanja je turbulentna, te takvo strujanje nije moguće odrediti analitički već se mora odrediti numerički (Slika 2.2.).

Slika 2.1.2 Prikaz turbulentnog strujanja zraka [2]

Brzina strujanja odnosi se na brzinu kojom fluid putuje kroz određeni prostor. Reynoldsov broj je bezdimenzionalni broj koji se koristi za karakterizaciju strujanja. Određuje omjer incercijalnih i viskoznih sila u strujanju te može pokazati prijelaz između laminarnog i turbulentnog strujanja.

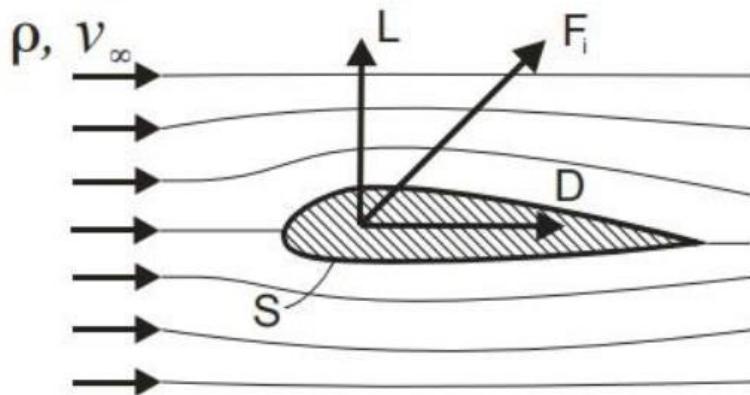
Strujanje je laminarno ako je Reynoldsov broj manji od 2300, dok je za vrijednosti preko 4000 strujanje potpuno turbulentno.

Strujanje je moguće klasificirati kao pretežno jednodimenzijsko, dvodimenzijsko ili trodimenijsko ovisno o broju prostornih koordinata potrebnih da bi se opisalo strujno polje. Iako su sva strujanja u osnovi trodimenijska, analize bazirane na dvodimenzijskom ili jednodimenzijskom modelu su od velike koristi. Na primjer, strujanje kroz dugu ravnu cijev konstantnog presjeka na dovoljnoj udaljenosti od ulaza u cijev može se smatrati jednodimenzijskim. Strujanje rijeka može se s velikom točnošću aproksimirati dvodimenzijskim strujanjem pošto se brzina strujanja u smjeru okomitom na površinu rijeke, po dubini, može zanemariti uz pretpostavku dovoljne udaljenosti od prepreka u riječnom koritu, a često se u pravilnim i relativno ravnim kanalima, strujanje može izuzetno dobro aproksimirati jednodimenzijskim modelom.

Strujanje je ključni koncept u mnogim područjima inženjeringu i znanosti, uključujući aerodinamiku, hidrodinamiku, kemiju, geofiziku, medicinsko inženjerstvo i mnoga druga područja. Razumijevanje strujanja omogućuje bolje dizajniranje sustava, optimizaciju performansi i rješavanje različitih inženjerskih problema. [1]

2.2. Podjela strujanja prema rubnim uvjetima

Također, strujanje se može podijeliti s obzirom na rubne uvjete strujanja na vanjska i unutarnja strujanja. Vanjsko strujanje se pojavljuje kada fluid struji oko neke stijenke, a unutarnje strujanje je protjecanje fluida kroz cijevi ili kanale gdje su dva ruba područja strujanja stijenke.

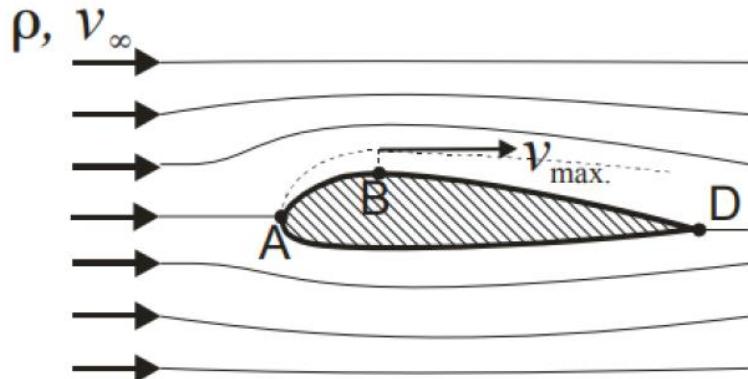
Slika 2.2.1 Optjecanje tijela [1]

Kod optjecanja tijela strujanje fluida dijeli se u dvije zone:

- Granična zona – zona koja se nalazi blizu stijenki i gdje su smični efekti značajni
- Vanjska zona – zona u kojoj je utjecaj trenja stijenki beznačajan.

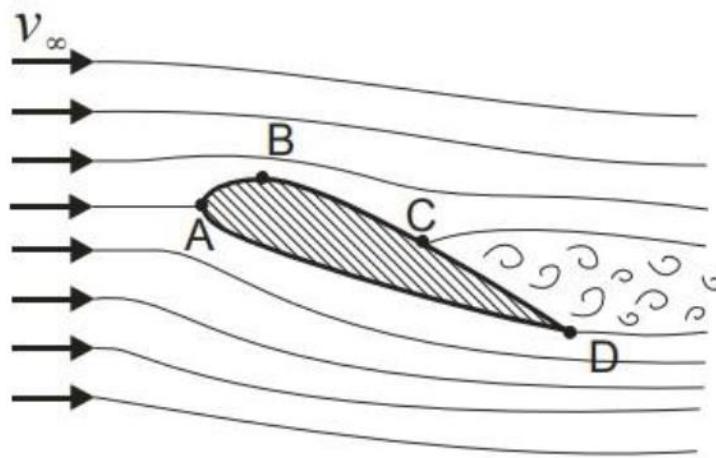
2.3. Odvajanje struja

Odvajanje struje je fenomen do kojeg dolazi kada strujnice zraka više ne prate oblik stijenke. U točki A dolazi do zastoja, a u točki B brzina strujanja je maksimalna. Postupno od točke A do točke B dolazi do povećanja brzine strujanja dok se tlak smanjuje (Slika 2.4.).

Slika 2.3.1 Struja prati oblik tijela

Ako se poveća napadni kut profila dolazi do odvajanja strujanja pri čemu se smanjuje kinetička energija čestica fluida. Sila tlaka između točaka B i D je protivna smjeru gibanja. Od točke C u kojoj se pojavljuje odvajanje pa sve do točke D tlak je niži pa je sila otpora oblika veća.

Slika 2.3.2 Odvajanje struja

3. BERNOULLIJEVA JEDNADŽBA

Bernoullijeva jednadžba je osnovno načelo mehanike fluida koje opisuje ponašanje idealnog neviskoznog fluida u strujanju. Jednadžba je nazvana prema švicarskom matematičaru i fizičaru Danielu Bernoulliju, koji ju je prvi puta formulirao.

Bernoullijeva jednadžba izražava koncept očuvanja energije u strujanju fluida i može se zapisati na sljedeći način:

$$p + \frac{1}{2} \rho v^2 + \rho g h = \text{konst}$$

Ova jednadžba kaže da je zbroj hidrostatskog tlaka p , kinetičke energije po volumenu ($1/2 \rho v^2$) i potencijalne energije po volumenu ($\rho g h$) konstantan duž bilo koje linije strujanja fluida. To znači da ako se fluid kreće brže, njegov tlak će biti manji i obrnuto.

Bernoullijeva jednadžba korisna je za analizu strujanja fluida kroz cijevi, kroz otvore, preko aerodinamičkih profila i u mnogim drugim primjenama. Međutim, važno je napomenuti da je ova jednadžba izvedena prema pretpostavkama idealnog fluida (neviskozni fluid bez trenja) i stoga može biti ograničena u primjeni na stvarne tekućine koje nisu potpuno idealne.

3.1. Bernoullijeva jednadžba za realni fluid

Bernoullijeva jednadžba za realne fluide može se proširiti kako bi uzela u obzir gubitke energije uslijed trenja i turbulencije. Ovo proširenje uključuje dodatak člana koji opisuje gubitke energije, obično nazvan "član gubitka". Jedna od verzija Bernoullijeve jednadžbe za realne fluide je:

$$p_1 + \frac{1}{2} \rho v_1^2 + \rho g h_1 + \Delta P_{gubitak} = p_2 + \frac{1}{2} \rho v_2^2 + \rho g h_2$$

$\Delta P_{gubitak}$ predstavlja gubitke energije po volumenu fluida duž analiziranog dijela strujanja. Ova vrijednost može biti determinirana pomoću empirijskih korelacija ili eksperimentalno. U stvarnim fluidima, gubici energije mogu biti značajni zbog trenja fluida s unutarnjim površinama cijevi ili zbog turbulencije u strujanju.

Važno je napomenuti da je ova verzija Bernoullijeve jednadžbe primjenjiva samo na stacionarno strujanje fluida bez izvora ili ponora energije duž analiziranog dijela strujanja. [1]

4. STOKESOVO STRUJANJE

Stokesovo strujanje je vrsta laminarnog strujanja (tj. strujanja koje se odvija sloj po sloj) koje se javlja pri niskim brzinama fluida ili pri malim Reynoldsovim brojevima. Ovo strujanje je nazvano po Georgeu Gabrielu Stokesu, znanstveniku koji je prvi detaljno proučavao i opisao ove pojave u 19. stoljeću. Glavne karakteristike Stokesovog strujanja uključuju:

- Dominacija viskoznih sila: U Stokesovom strujanju, viskozne sile su dominirajuće nad inercijalnim silama, što znači da je otpor fluida prema promjeni brzine vrlo visok.
- Linearan odnos između sile i brzine: Za Stokesovo strujanje, sila koja djeluje na tijelo u fluidu je linearno proporcionalna brzini kretanja tijela. Ovaj odnos je opisan Stokesovim zakonom, koji kaže da je sila proporcionalna brzini i viskoznosti fluida, te obrnuto proporcionalna promjeru tijela.
- Jednostavni matematički modeli: Stokesovo strujanje često se analizira kroz jednostavne matematičke modele, kao što su Stokesovi zakoni za kuglu ili cilindar koji se kreću kroz fluid.
- Primjene u mikroskali: Budući da Stokesovo strujanje prevladava u mikroskali i pri niskim brzinama, ima važne primjene u područjima poput mikrofluidike, biomedicinskog inženjerstva (npr. protok krvi kroz kapilare) i analitičke kemije.
- Ograničenja na Reynoldsov broj: Stokesovo strujanje se opaža kada je Reynoldsov broj (koji odražava omjer inercijalnih sila i viskoznih sila) izrazito mali, obično manji od 1.

U analizi Stokesovog strujanja, cilj je obično razumjeti složene interakcije između tijela i fluida, kao i efekte viskoznosti na dinamiku strujanja. To može uključivati proučavanje sile otpora, raspodjele brzine i tlaka oko tijela, te analizu stabilnosti strujanja. Kroz numeričke simulacije i eksperimentalne studije, moguće je dublje istražiti ove fenomene i primijeniti ih u širokom spektru inženjerskih i znanstvenih aplikacija.

4.1. Navier-Stokes jednadžbe

Navier-Stokes jednadžbe se koriste za prepostavljanje strujanja.

Kod Newtonovskih fluida viskozna naprezanja proporcionalna su brzini smičnog naprezanja, te se ta naprezanja τ_{ij} mogu izraziti preko gradijenta brzine i svojstava fluida (viskoznost). Navier-Stokesove jednadžbe gibanja dobiju se uvrštavanjem tako izraženih naprezanja u diferencijalnu jednadžbu gibanja i uz pretpostavku nestlačivog strujanja i konstantne viskoznosti dobivamo vektorski oblik Navier-Stokesovih jednadžbi:

$$\rho \frac{D\vec{v}}{Dt} = -\text{grad } p + \mu \Delta \vec{v} + \rho \vec{f}$$

U tom obliku jednadžbe član na lijevoj strani predstavlja silu inercije, a članovi na desnoj strani redom predstavljaju normalne i smične kontaktne sile i masenu силu.

Navier-Stokesove jednadžbe mogu se zapisati i u Kartezijevom koordinatnom sustavu, pa one tada po osima x, y i z glase:

$$\begin{aligned}\rho \left(\frac{\partial u}{\partial t} + u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} + w \frac{\partial u}{\partial z} \right) &= \mu \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} \right) - \frac{\partial p}{\partial x} + \rho f_x \\ \rho \left(\frac{\partial v}{\partial t} + u \frac{\partial v}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial y} + w \frac{\partial v}{\partial z} \right) &= \mu \left(\frac{\partial^2 v}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial z^2} \right) - \frac{\partial p}{\partial y} + \rho f_y \\ \rho \left(\frac{\partial w}{\partial t} + u \frac{\partial w}{\partial x} + v \frac{\partial w}{\partial y} + w \frac{\partial w}{\partial z} \right) &= \mu \left(\frac{\partial^2 w}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 w}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 w}{\partial z^2} \right) - \frac{\partial p}{\partial z} + \rho f_z\end{aligned}$$

Uz Navier-Stokesove jednadžbe i zakon o očuvanju mase može se u potpunosti matematički pretpostaviti strujanje nestlačivih Newtonovskih fluida, ali zbog složenosti Navier-Stokesovih jednadžbi moguće ih je riješiti analitički samo u nekim specijalnim slučajevima uz neka pojednostavljenja i pretpostavke.

Navier-Stokesove jednadžbe su valjane samo za slučajeve kada je reprezentativna fizikalna skala dužine sustava (L) puno veća od molekularne dužine srednje slobodne putanje [1]. Omjer tih dviju veličina je Knudsenov broj:

$$Kn = \frac{\lambda}{L}$$

Za $Kn < 0,01$ koriste se Navier-Stokesove jednadžbe.

Za $0,01 < Kn < 0,1$ mogu se isto koristiti ali uz posebne rubne uvjete.

Za $Kn > 0,1$ ne mogu se koristiti. [3]

5. ANSYS

Ansys je tvrtka koja razvija i distribuira sofisticirani softver za simulaciju proizvoda pod različitim uvjetima. Njihov softver za analizu konačnih elemenata omogućuje simulaciju raznih modela, uključujući elektroniku, mehaničke komponente i analizu fluida, uz obzir na faktore poput tvrdoće, žilavosti, elastičnosti i temperaturnih varijacija. Moguće je prikazati funkciju proizvoda s različitim specifikacijama na 3D modelu bez da se taj proizvod stvarno proizvede.

Ansys Workbench je jedan od njihovih glavnih proizvoda, često korišten zbog svoje sposobnosti da korisnicima omogući sastavljanje i testiranje složenih struktura od pojedinačnih komponenti. Korisnici mogu definirati geometriju i dodavati varijable poput tlaka, temperature i mase kako bi simulirali ponašanje proizvoda pod različitim uvjetima.

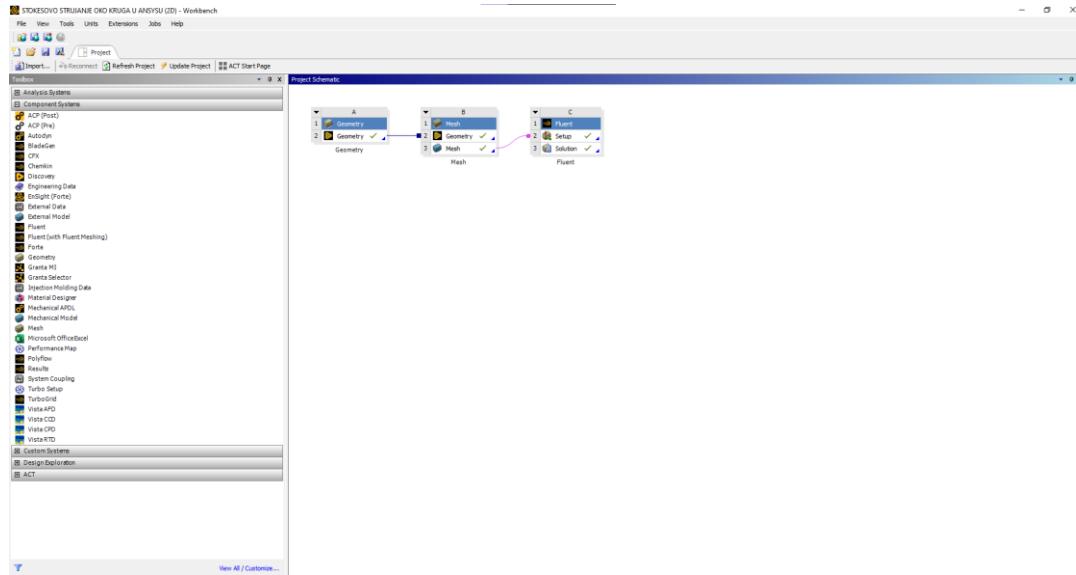
Osim toga, Ansys razvija i softver za upravljanje podacima, akademsko istraživanje i obrazovanje. Njihov softver se prodaje putem godišnje pretplate i uključuje alate za simulaciju raznih fenomena, uključujući dinamiku fluida, elektromagnetske simulacije i strukturalnu analizu.

Ansys Fluent je istaknuti softver za simulaciju fluida u industriji, poznat po svojim naprednim mogućnostima modeliranja i visokoj točnosti. Pruža korisnicima prilagodljivo i intuitivno okruženje za kreiranje i analizu fizičkih modela tekućina, što omogućuje inovacije i optimizaciju performansi proizvoda. Može kreirati razne modele i analizirati fenomene tekućina u vrlo pristupačnom sustavu. [4]

6. IZRADA SIMULACIJE

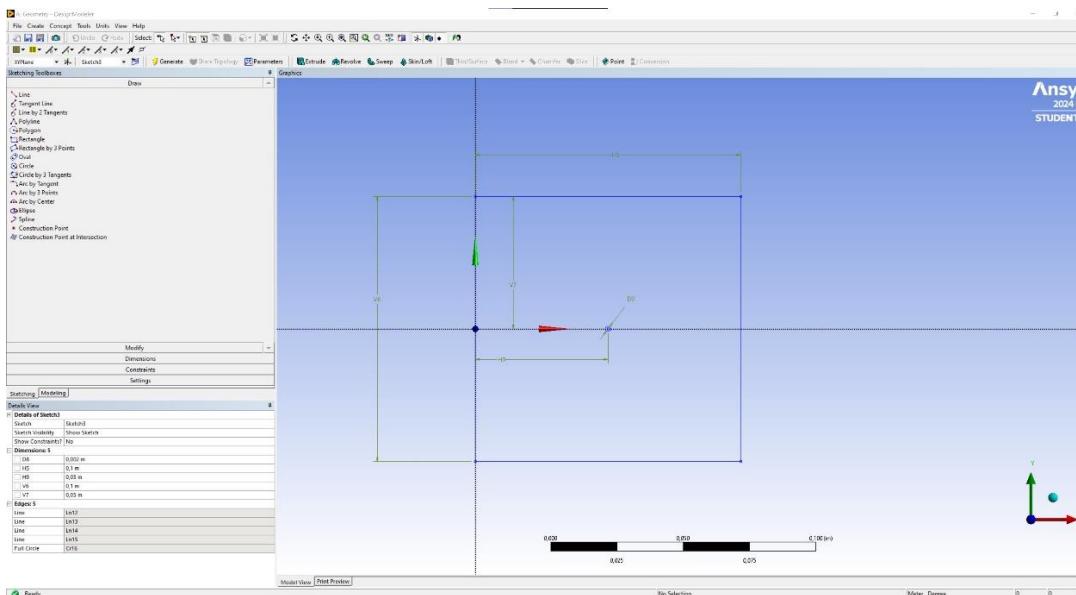
6.1. Geometrija

Za početak izrade simulacije potrebno je preuzeti softver ANSYS (Workbench 2024 R1) studentsku verziju sa svim potrebnim alatima. U shemu Workbencha prvo se postavljaju potrebne komponente sustava (slika 5.1.1.).

Slika 6.1 Prikaz sučelja programa Ansys

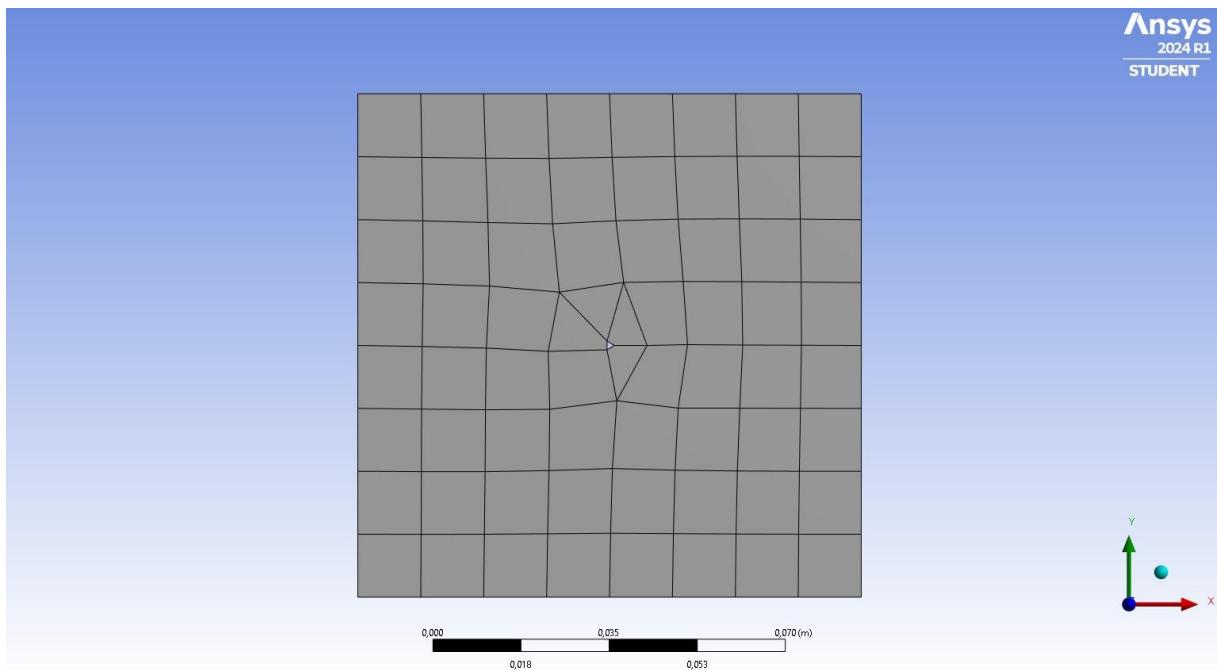
Prva komponenta je *Geometry* unutar koje se u *sketchu* crta domena koja se želi provesti kroz simulaciju. U ovom slučaju je domena pravokutnog oblika dimenzije 100 mm x 100 mm, unutar koje se nalazi krug promjera 2 mm.

Slika 6.2 Prikaz domene

6.2. Numerička mreža (*mesh*)

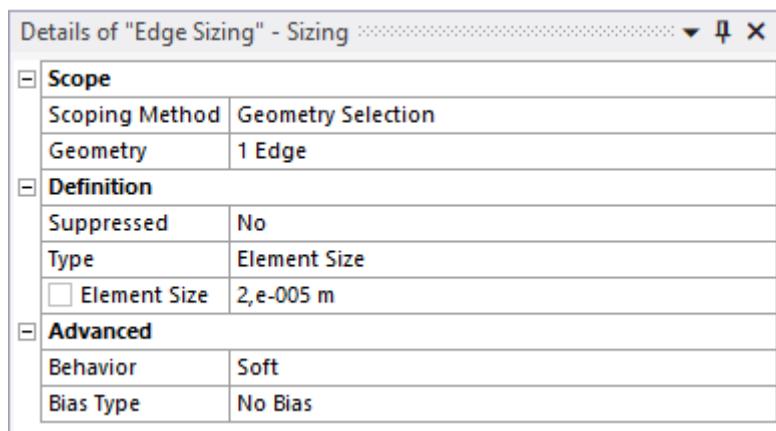
Numerička mreža se izrađuje unutar komponente *Mesh*. Izrada može biti jednostavna i automatska, ali se može postići i visoko izrađeno umrežavanje. *Mesh* je zapravo dijeljenje promatrane geometrije na mnogo manjih dijelova s ciljem boljeg definiranja prostora, odnosno domene za izradu simulacije. Obično se gušća podjela stavlja na mesta gdje su bitniji rezultati ili gdje su očekivane neke velike promjene. Automatskim generiranjem numeričke mreže program izradi dosta lošu mrežu (prikazanu na slici ispod) koju je potrebno dalje adaptirati da bi se dobila gušća mreža koja pruža mnogo preciznije rezultate kasnije u samoj simulaciji.

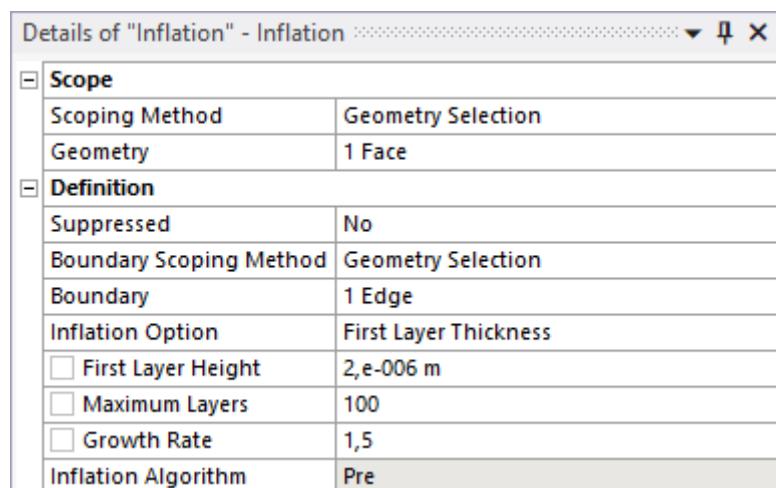
Slika 6.2.1 Prikaz automatski generirane numeričke mreže

Ovakva numerička mreža ne zadovoljava uvjete, stoga je potrebno raditi adaptaciju. Adaptacijom numeričke mreže dobije se puno gušća i sitnija podjela elemenata na domeni. Potrebno je izbjegći grube prijelaze sa sitnijeg na veći element.

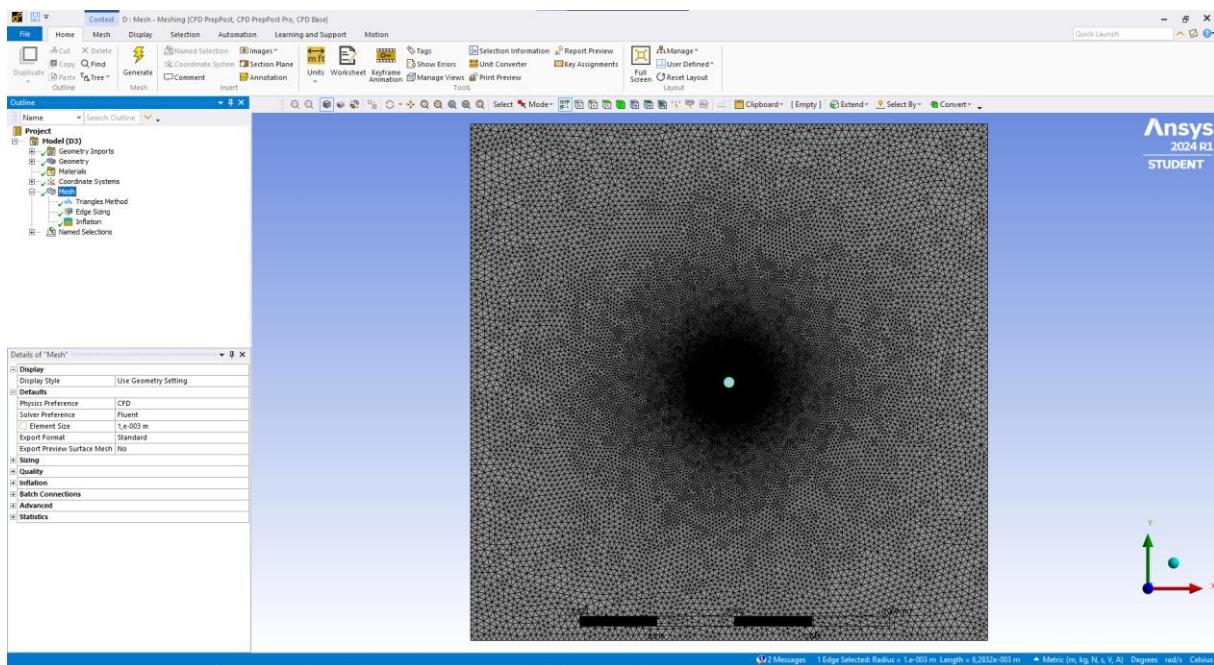
Za potrebe adaptacije korištene su metode „Triangles Method“, „Edge Sizing“ i „Inflation“. „Triangles Method“ daje svakom pojedinom elementu oblik trokuta i time poboljšava kvalitetu mreže, jer loše oblikovani elementi mogu dovesti do numeričkih grešaka. Metoda „Edge Sizing“ koristi se za kontrolu veličine mreže duž određenih rubova koji su od posebnog interesa za postizanje veće točnosti. Ova metoda primijenjena je na krug oko kojega struji fluid kako bi rezultati u tom području bili što točniji. Veličina elementa u ovoj metodi podešena je na 0,00002. Metoda „Inflation“ generira slojevitu mrežu oko odabranih geometrijskih značajki, također oko kruga. Definirana je s brojem slojeva, debljinom prvog sloja i rastućim faktorom između slojeva. Odabранo je 100 slojeva, debljina prvog sloja od 0,000002 i rastući faktor između slojeva 1,5.

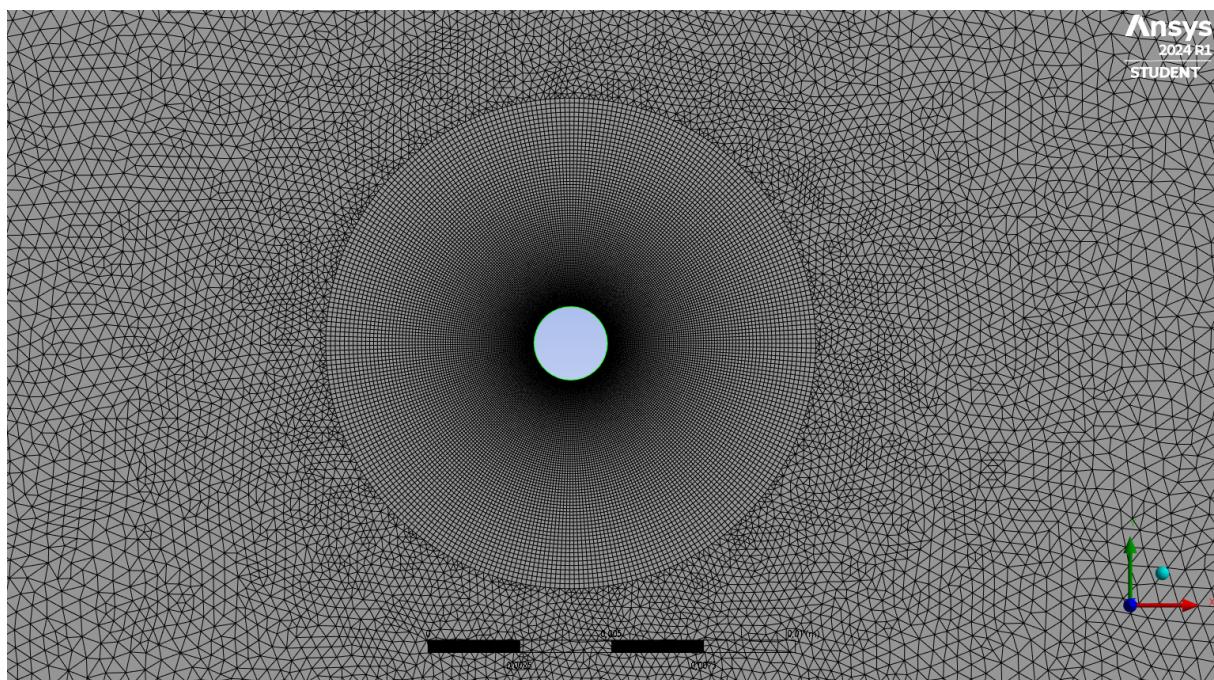
Slika 6.2.2 „Edge Sizing“ postavke

Slika 6.2.3 "Inflation" postavke

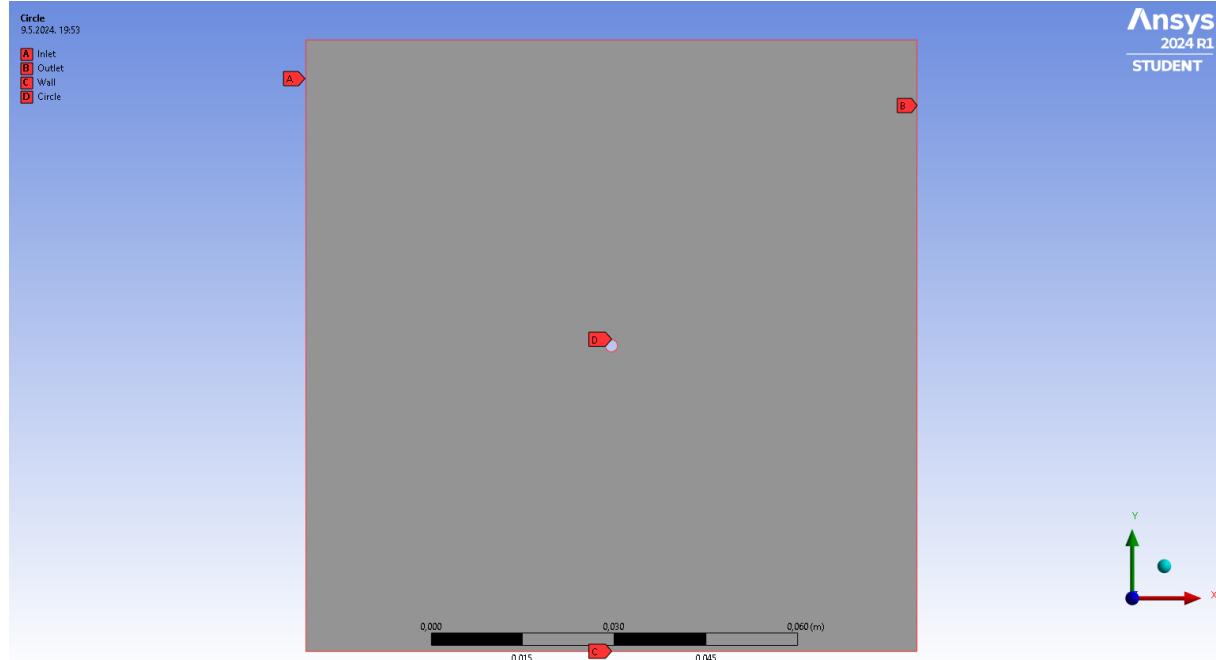

Slika 6.2.4 Prikaz adaptirane numeričke mreže

Slika 6.2.5 Uvećani prikaz adaptirane numeričke mreže

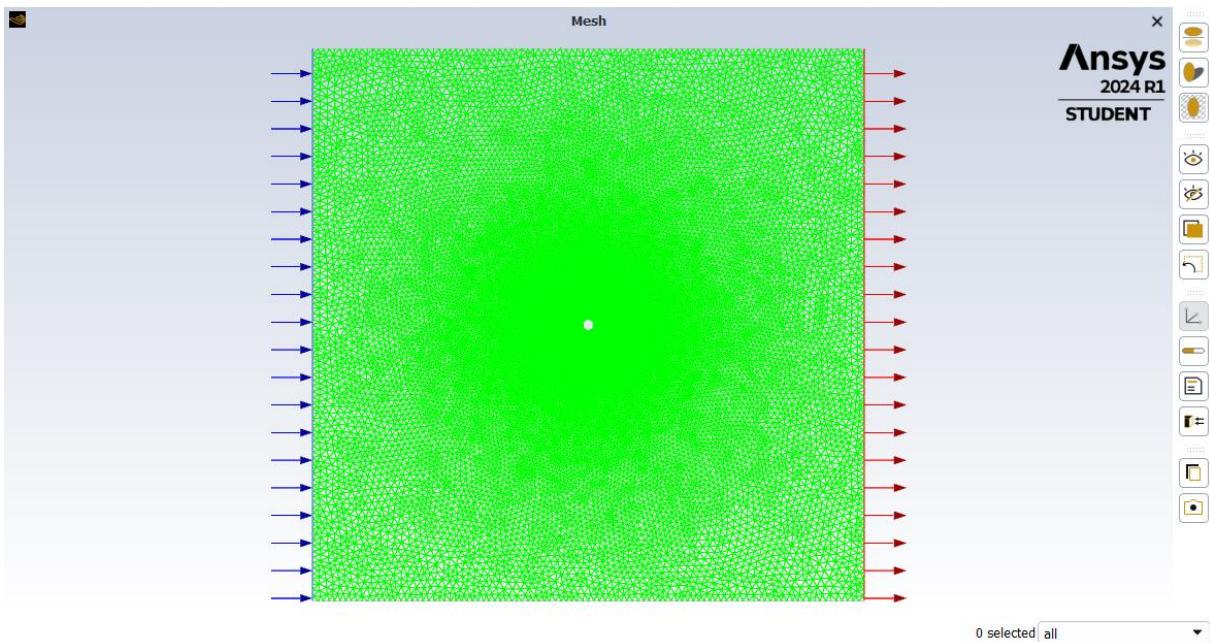
Osim ove adaptacije i povećanja broja elemenata numeričke mreže potrebno je odrediti i granične uvjete kao što su *inlet*, *outlet*, *wall* i *circle*. Granični uvjeti kreiraju se na način da se odabere rub, ploha ili tijelo na kojima se zatim kreira *Named Selection*. *Inlet* je kreiran na lijevom rubu domene gdje započinje strujanje. *Outlet* se postavlja na desni rub domene gdje je kraj strujanja. *Wall* se postavlja na gornji i donji rub domene, dok je *circle* postavljen na središnji krug oko kojeg će se promatrati strujanje. [5]

Slika 6.2.6 Prikaz graničnih uvjeta

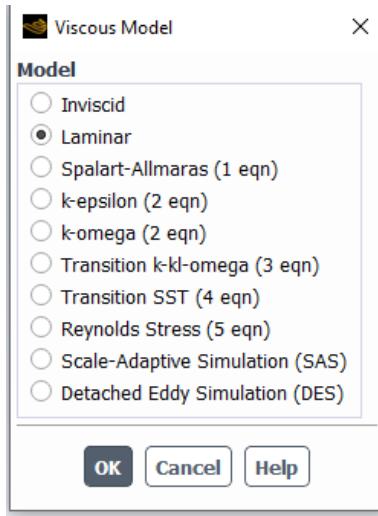
6.3. Simulacija

Nakon uspješno izrađene geometrije i numeričke mreže, potrebno je izraditi simulaciju pod komponentom Fluent koja je također u sklopu paketa Ansys. Fluent je jedan od najpoznatijih programa za izradu simulacije određenog oblika. Fluent koristi softver za računalnu dinamiku fluida (CFD) kojeg koristi za modeliranje strujanja fluida, toplinski prijenos i slične procese. Moguća je simulacija složenih dinamika fluida, turbulencija, raznih strujanja i izgaranja te je vrlo koristan prikaz rezultata raspodjele tlakova, temperatura i drugih karakteristika koje utječu na samo strujanje i fluid.

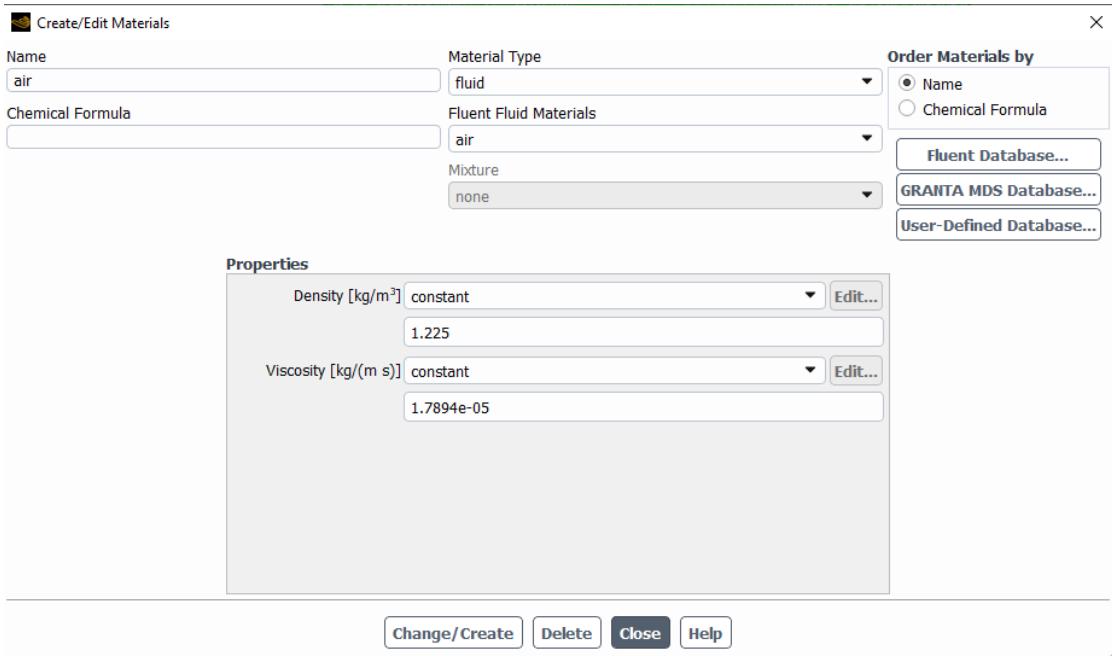
Slika 6.3.1 Prikaz domene u Fluentu

Prije svega potrebno je odabratи metodu kojom će se provoditi simulacija. Moguće su metode: *inviscid, laminar, Spallart-Allmaras, k-epsilon, k-omega, Reynolds Stress* i tako dalje. U ovom slučaju korištena je metoda „*laminar*“ obzirom da se radi analiza Stokesovog strujanja koje je vrsta laminarnog.

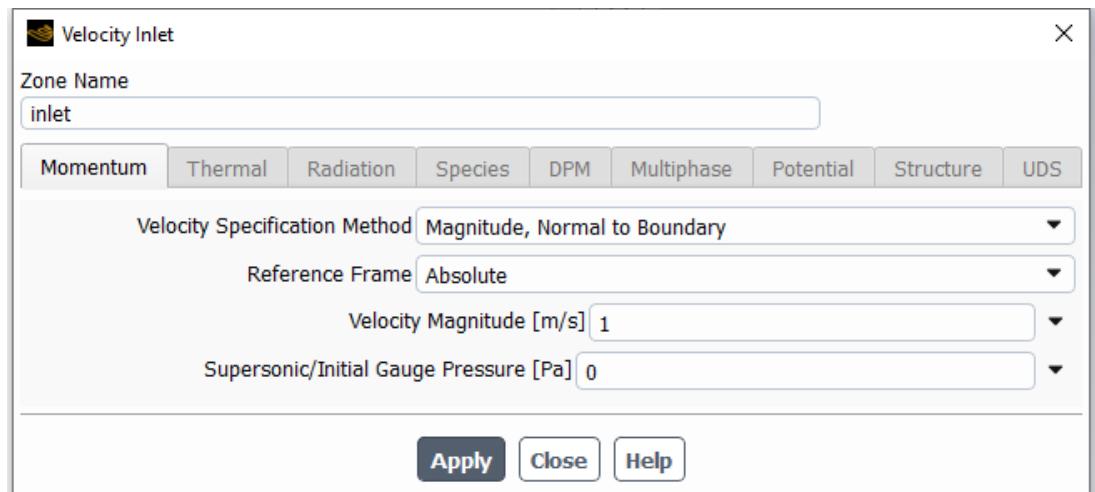

Slika 6.3.2 Prikaz odabira laminarnog modela

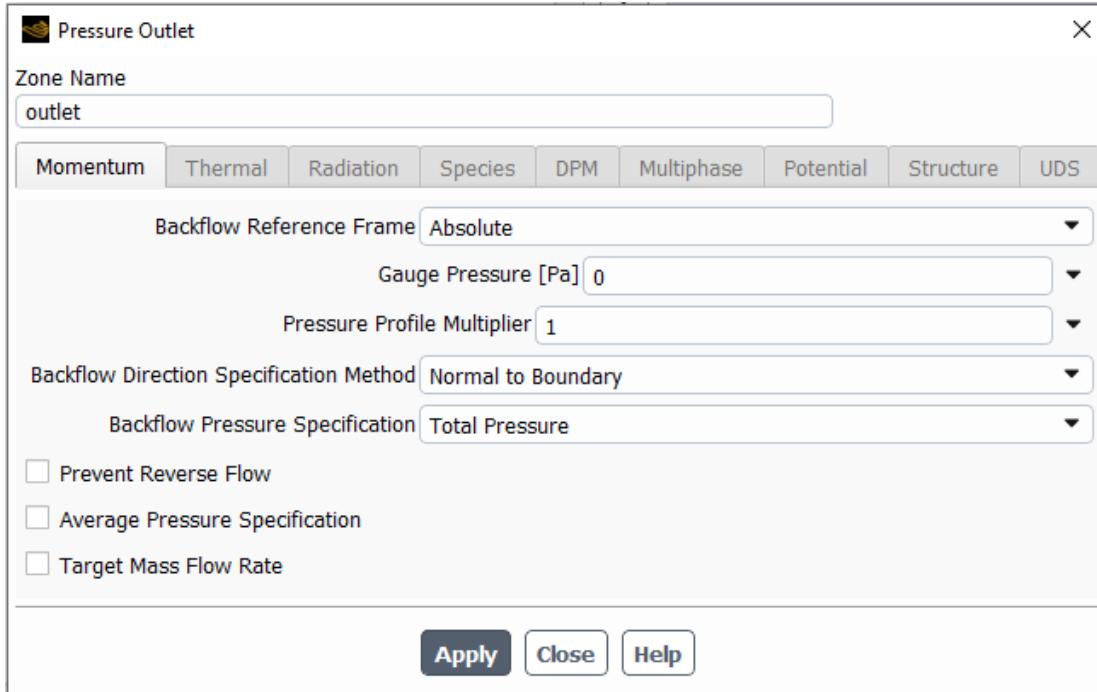
Zatim je potrebno provjeriti je li postavljen zrak kao zadani fluid koji se koristi, te se podešavaju granični uvjeti. Granični uvjeti na ulazu i izlazu vrlo su bitni za izradu simulacije. Granični uvjet na ulazu postavlja se na *velocity-inlet* te se zadaje brzina od 1 m/s. Izlaz se postavlja na *pressure-outlet* te je time definirano da na izlazu mora biti atmosferski tlak. [6]

Slika 6.3.3 Prikaz odabira zadanog fluida

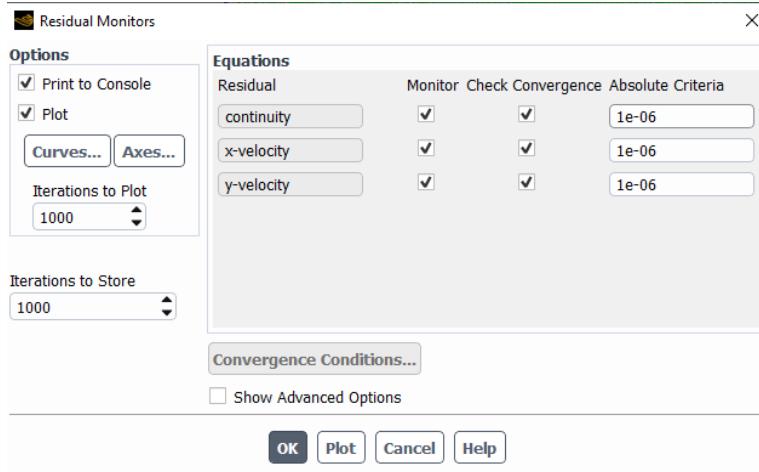

Slika 6.3.4 Prikaz podataka na ulazu

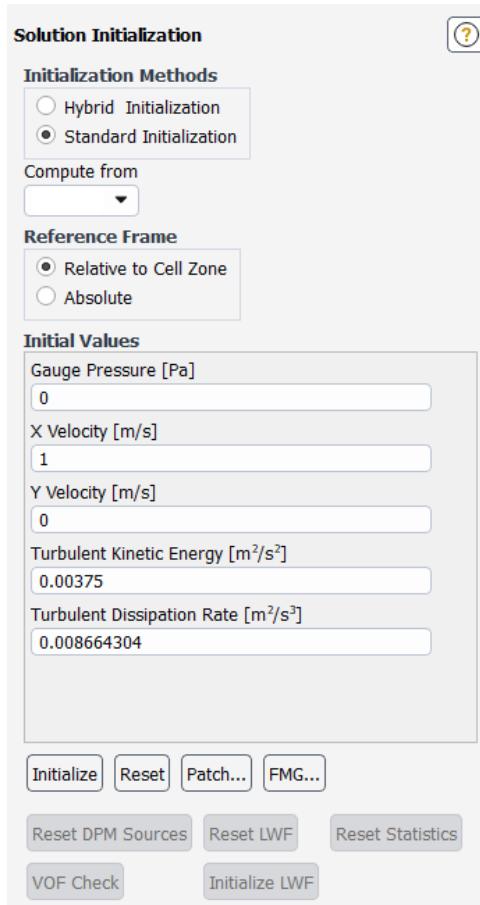
Slika 6.3.5 Prikaz podataka na izlazu

U izborniku „*Residual Monitors*“ potrebno je promijeniti programom zadani kriterij s 0,001 na 0,000001 i tako striktnije postavljeni kriteriji će značit preciznije rezultate.

Slika 6.3.6 Postavljanje kriterija

Nakon graničnih uvjeta potrebno je inicijalizirati rješenje, odnosno moraju se postaviti početne vrijednosti u domenu, koje se uzimaju s *inleta*, i kada se one kreiraju kroz proračun se vrijednosti namještaju sve dok ih *solver* ne namjesti do zadovoljavajućih kriterija.

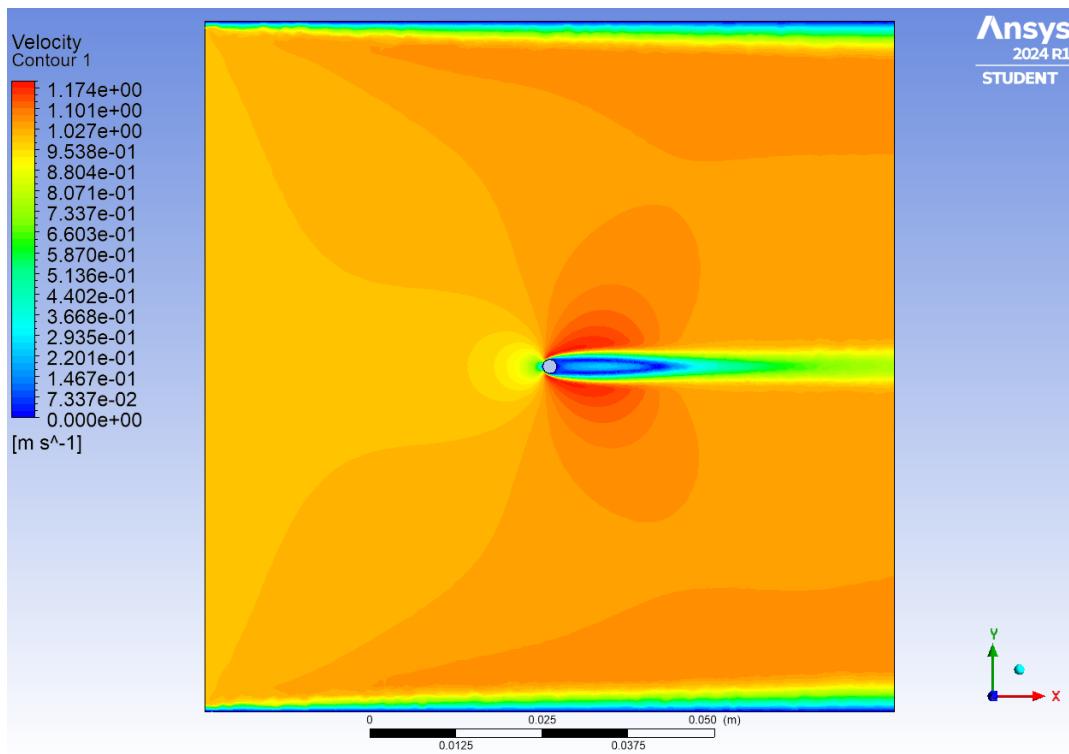

Slika 6.3.7 Prikaz odabira inicijalizacije

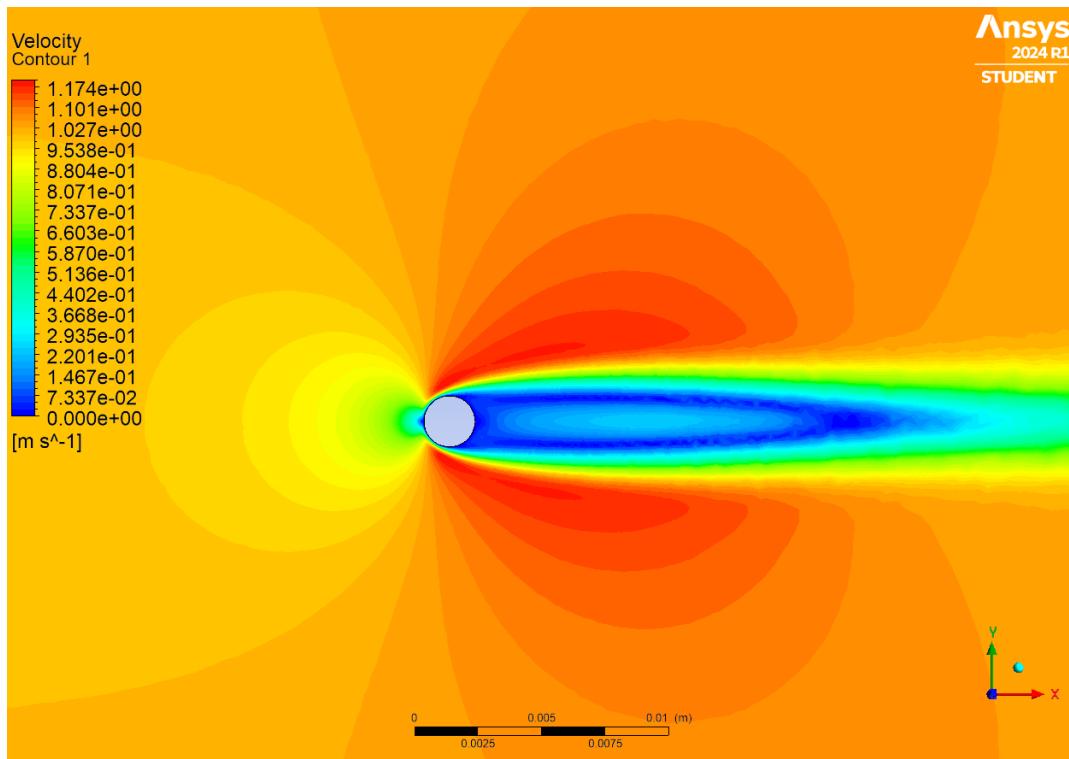

7. REZULTATI

Rezultati su prikazani pomoću kontura i linija koje su karakteristične za pojedina područja brzina i tlakova. Različite boje karakteriziraju različite vrijednosti brzina i tlakova.

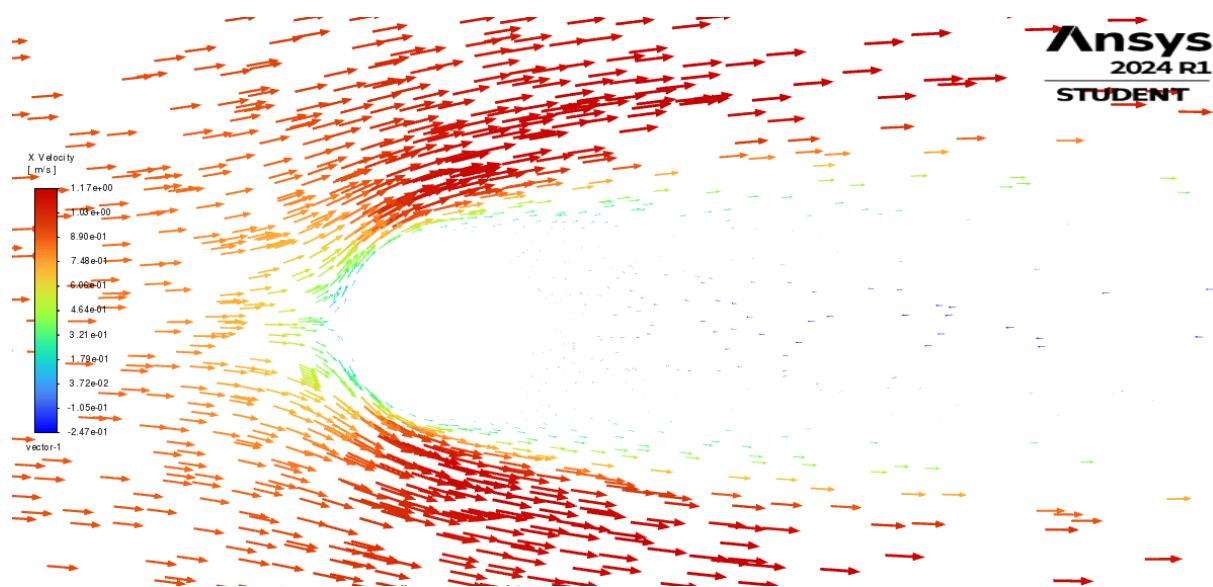

Slika 7.1 Grafički prikaz konture brzine

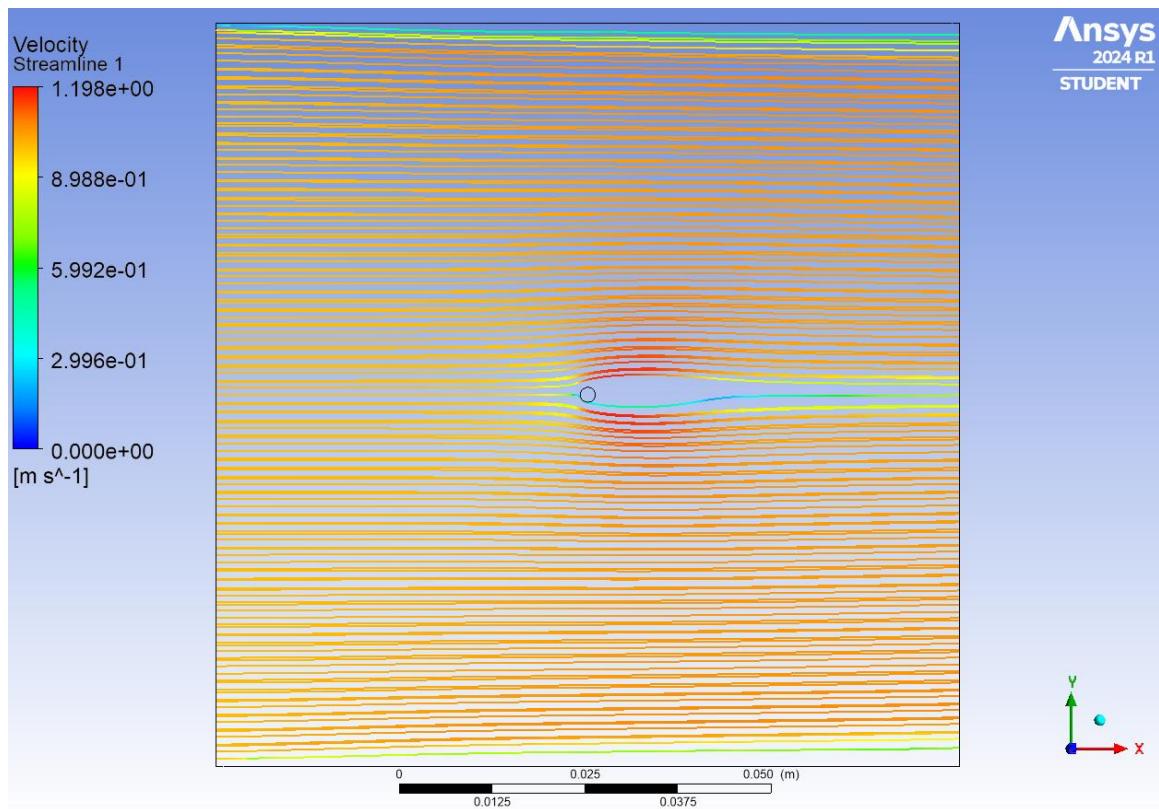

Slika 7.2 Uvećani grafički prikaz konture brzine

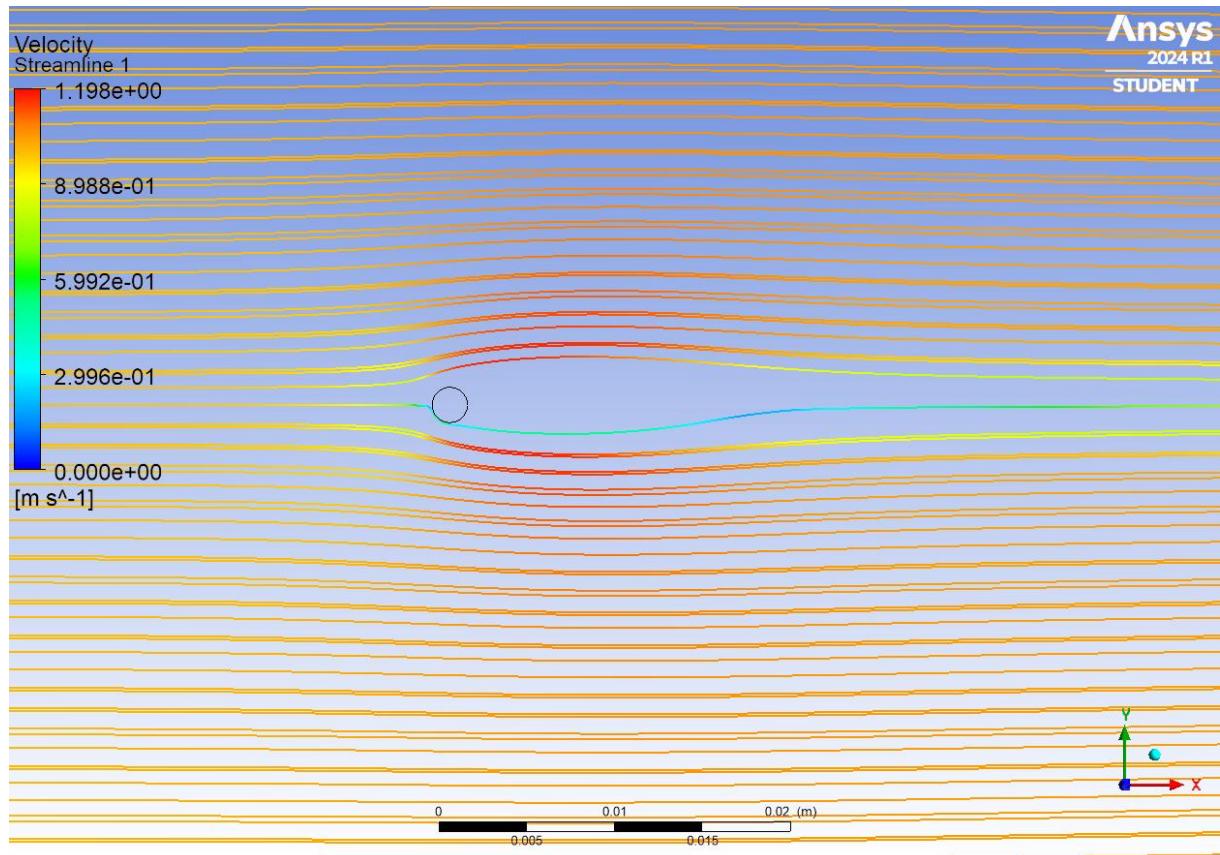
Na slikama su vidljive konture koje razdvajaju područja različitih brzina te različita boja govori kolika je brzina u određenom području. Daleko od kruga brzina strujanja je gotovo konstantna i jednaka ulaznoj brzini strujanja koja iznosi 1 m/s. Fluid se kreće ravnomjerno i paralelno s konstantnom brzinom. U blizini površine kruga dolazi do značajnog usporavanja brzine zbog viskoznih sila, te je brzina na samoj površini kruga jednaka nuli. Brzina fluida obuhvaća krug, stvara karakterističan uzorak u kojem fluid zaobilazi prepreku. Strujnice se savijaju oko kruga, a brzina se povećava u područjima gdje strujanje mora proći kroz suženiji prostor između kruga i okolnog fluida. Ako je dolazno strujanje simetrično, profil brzine će biti simetričan oko osi koja prolazi kroz centar kruga i paralelna je smjeru dolaznog strujanja. Najveće brzine se javljaju na bokovima kruga jer fluid mora ubrzati da bi prošao oko prepreke. Iza kruga brzina se smanjuje, a mogu se javiti i zone s niskom brzinom ili čak stagnacijom, gdje se fluid praktički zaustavlja. Strujnice su većinom paralelne i bez naglih promjena što ukazuje na laminarno strujanje.

Slika 7.3 Prikaz vektora brzina oko kruga

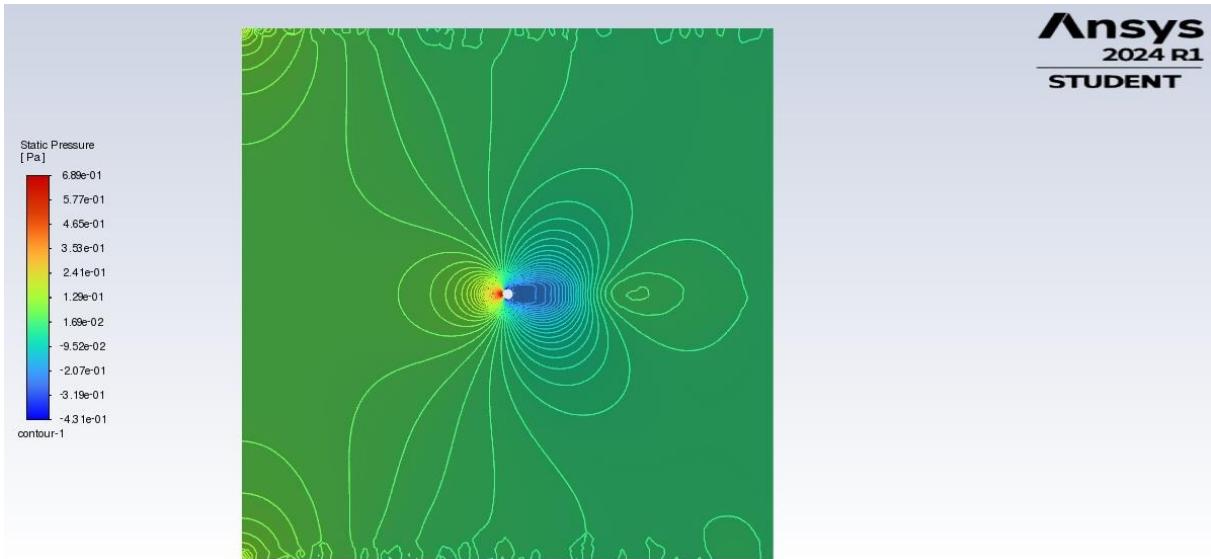

Slika 7.4 Prikaz gibanja strujnica oko kruga

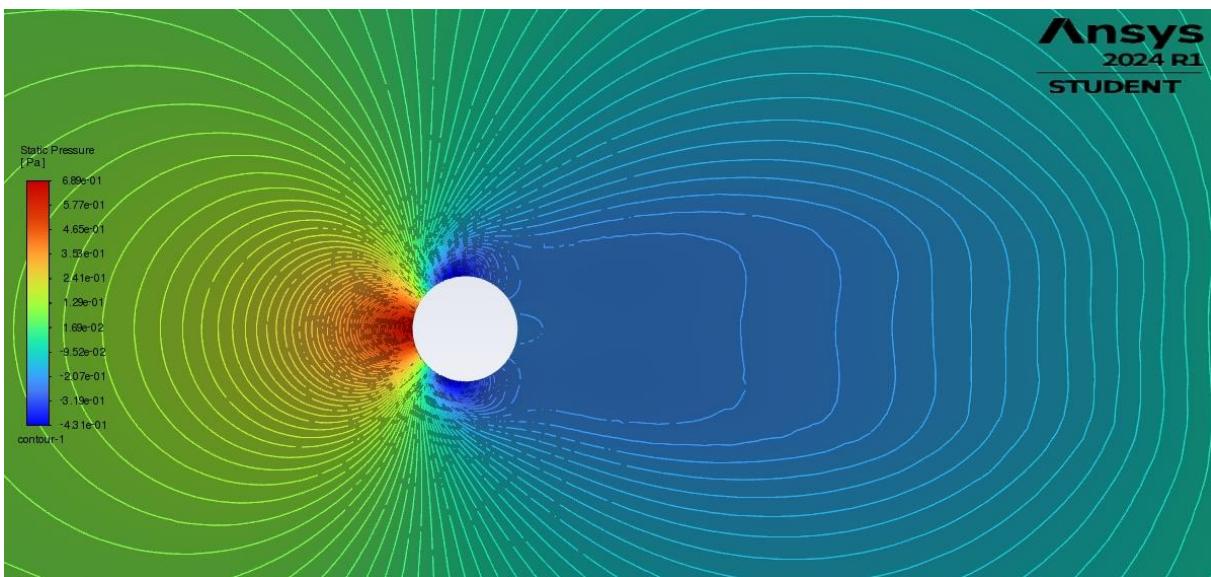

Slika 7.5 Uvećani prikaz gibanja strujnica oko kruga

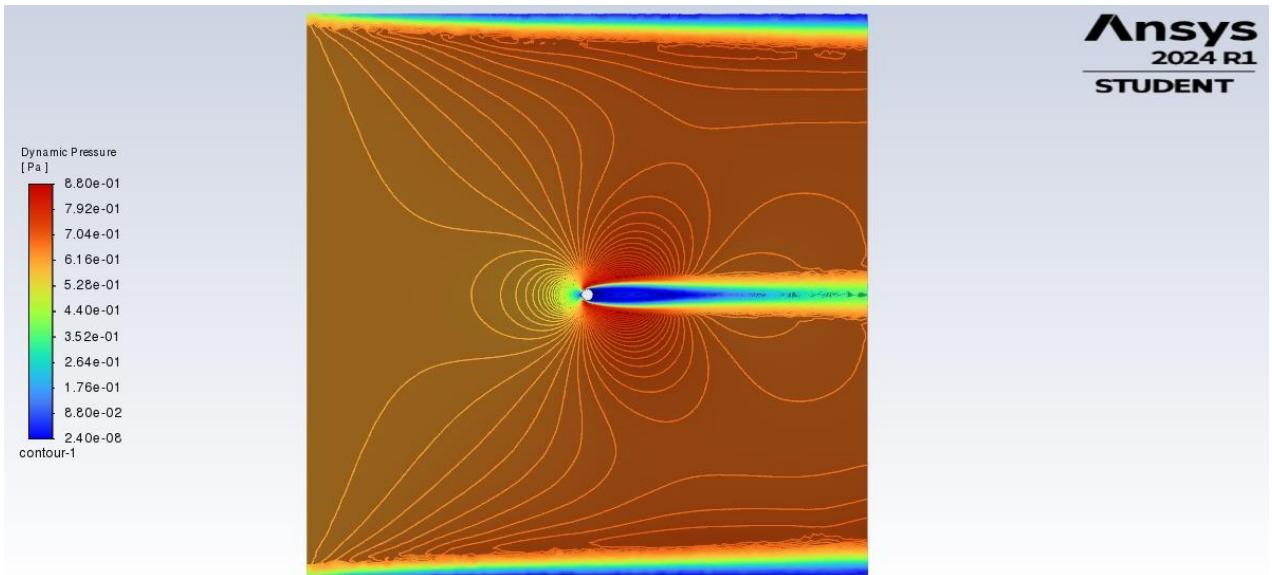
Također u ovom programu moguće je, osim prikaza brzina, vektora i strujnica, prikazati statički i dinamički tlak pojedinih područja. Različite boje opisuju različite vrijednosti tlakova te su dodane konture za lakše određivanje tlakova pojedinih područja.

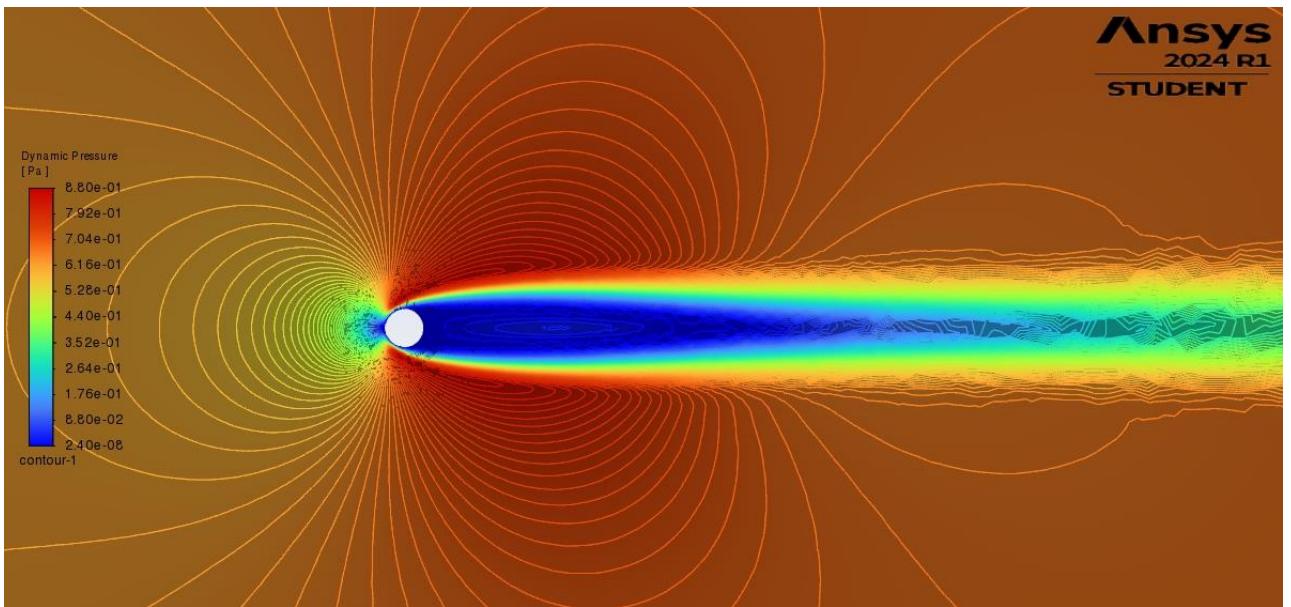
Slika 7.6 Prikaz statičkog tlaka

Slika 7.7 Uvećani prikaz statičkog tlaka

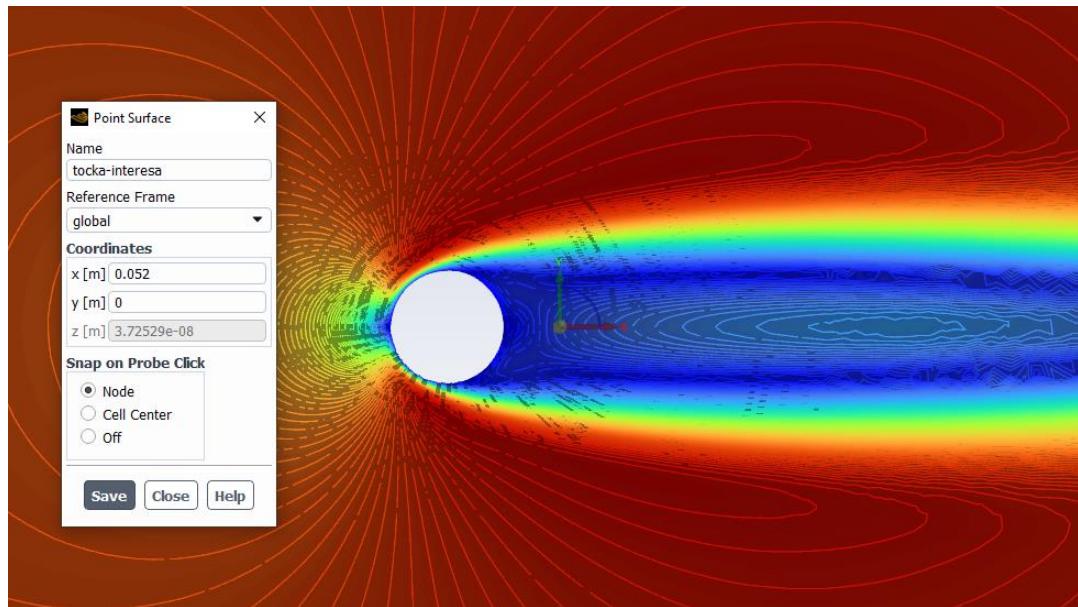
Slika 7.8 Prikaz dinamičkog tlaka

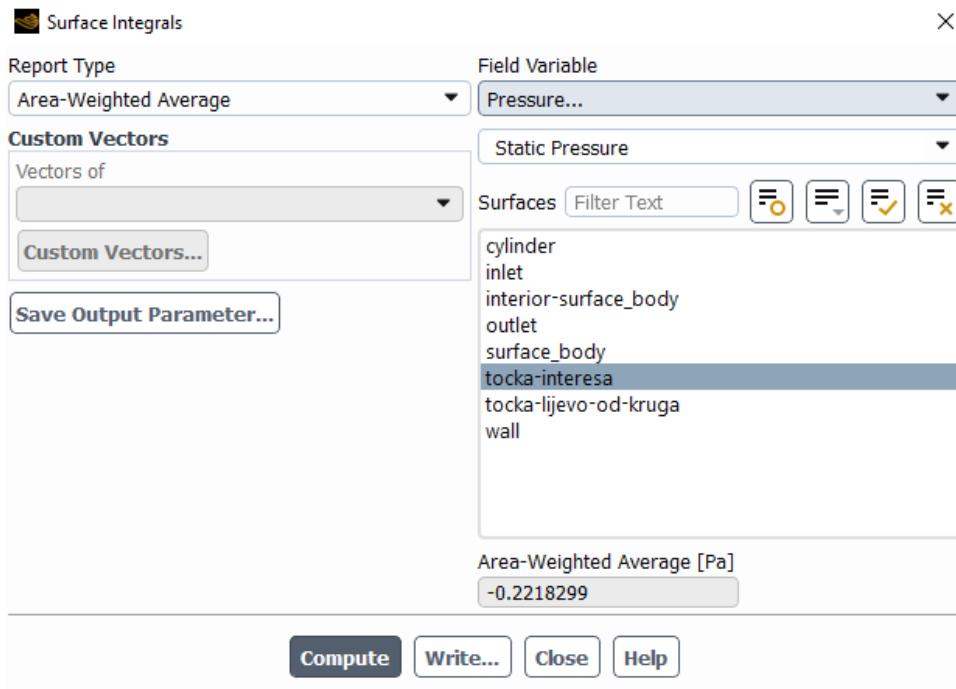
Slika 7.9 Uvećani prikaz dinamičkog tlaka

Iz prikaza tlakova moguće je primijetiti da je daleko od kruga tlak gotovo konstantan, budući da je dolazno strujanje jednoliko i neometano. Na prednjoj strani kruga tlak raste. Ovaj porast tlaka je rezultat fluida koji se nakuplja ispred prepreke jer mora zaobići krug. Na stražnjoj strani kruga tlak pada zbog ubrzavanja fluida koji se vraća u strujanje iza prepreke. Ovaj pad tlaka može dovesti do stvaranja područja niskog tlaka i povratnog strujanja.

Naredbom „*Point Surface*“ postavljena je točka na koordinatama $x=0,052$ m i $y=0$ m, odnosno 2 mm udesno od središta kruga. Ovo je točka interesa u kojoj će biti očitan pad tlaka i brzina za svaku pojedinu ulaznu brzinu. Pad tlaka i brzina mogu se dobiti pomoću naredbe „*Surface Integrals*“. Za ulaznu brzinu od 1 m/s, u točki interesa dobiven je pad tlaka -0,2218 Pa i brzina 0,1115 m/s.

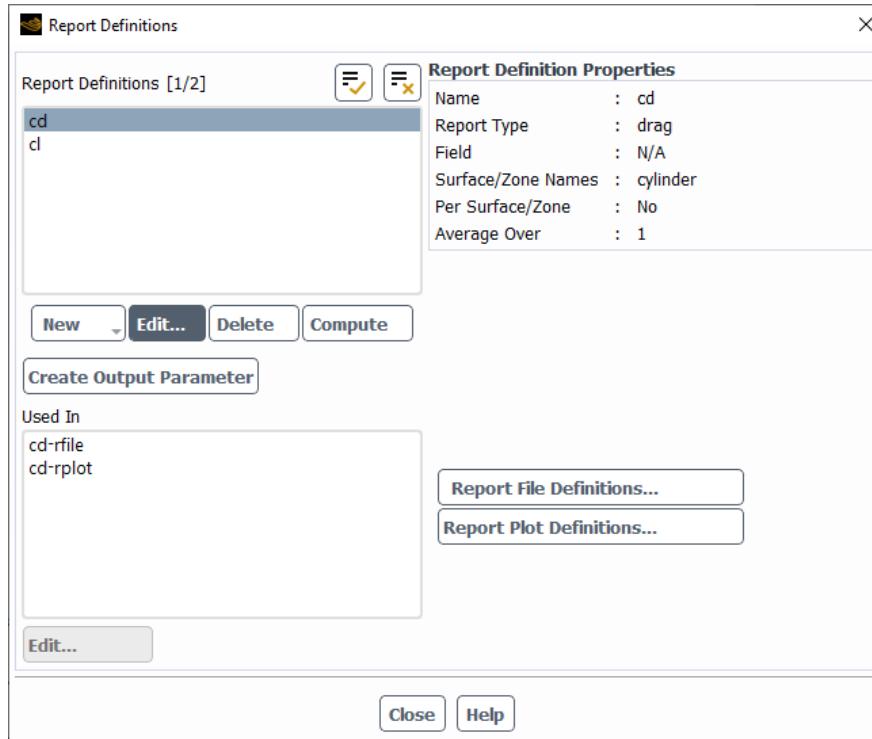

Slika 7.10 Postavljanje točke interesa

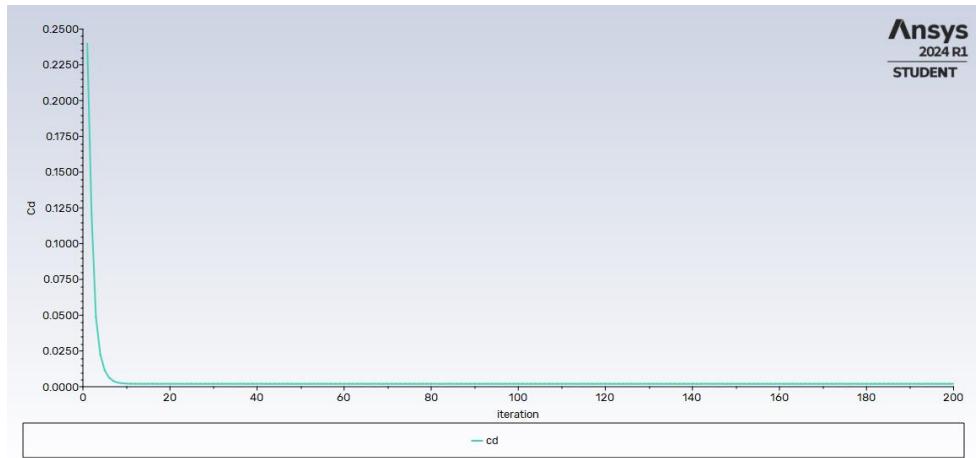
Slika 7.11 Očitanje tlaka i brzine u točki interesa

U „Report Definitions“ dodane su značajke „Drag“ i „Lift Force Report“ koje služe za analizu koeficijenata otpora (Cd) i uzgona (Cl). Rezultati su prikazani u obliku grafova Cd-iteracija i Cl-iteracija kako bi se prikazala konvergencija simulacije.

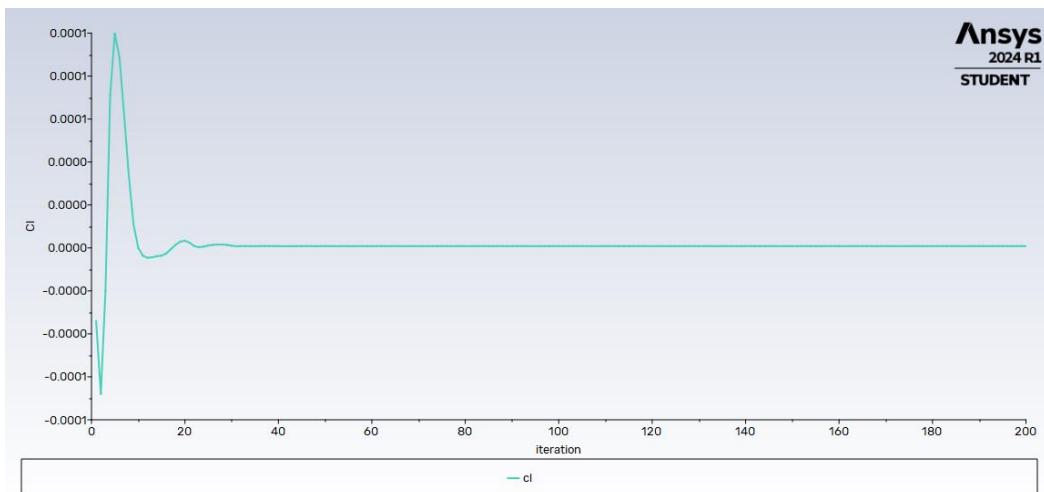

Slika 7.12 Dodavanje značajki u Report Definitions

Iz grafova je vidljivo da koeficijent Cd može značajno oscilirati dok *solver* ne pronađe stabilno rješenje. Kako iteracije napreduju, koeficijent Cd se počinje stabilizirati, oscilacije postaju manje izražene. Kada postigne stabilnu vrijednost s minimalnim oscilacijama može se reći da je simulacije konvergirala.

Slika 7.13 Cd-iteracija graf

Slika 7.14 Cl-iteracija graf

Slična stvar događa se i na grafu Cl-iteracija. Koeficijent Cl također može oscilirati na početku iteracija, a u srednjoj fazi pokazuje trend stabilizacije do kada ne postigne stabilnu vrijednost, odnosno konvergira.

Naredbom „Force Reports“ moguće je ispisati konačne vrijednosti koeficijenata otpora i uzgona, te su za ulaznu brzinu od 1 m/s očitane vrijednosti 0,00201 za koeficijent otpora i vrijednost 8,408e-07 za koeficijent uzgona.

